

ພຣະທຳດານເຢຣີ - ເລກທີ ຊາວເກົ້າ

ງານລ້ຽງຂອງເບນຊັດຊາ ແລະ ຊົວໂມງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ:

ການເປີດເຜີຍກົດໝາຍວັນອາທິດ, ການລົ້ມສະລາຍຂອງບາບໂລນ, ແລະ ວິກິດການສຸດທ້າຍ

Jeff Pippenger

2023-12-24

ງານລ້ຽງຂອງເບນຊັດຊາ ບົງຊື່ຖົງ “ຊົວໂມງ” ຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແຕ່ມັນເນັ້ນໜັກໄປທີ່ການພິພາກສາຂອງເຂົ້ານ້ອຍຝ່າຍຮີໂບລິກັນ. ຮູບປັ້ນຄຳຂອງເບນຊາດເນັດຊາ ໃນພຣະທຳດານເຢຣີບົດທີສາມ

ໄດ້ວາງປະຫວັດສາດດຽວກັນນັ້ນໄວ້ໃນບົດບົດຂອງປະຊາຊົນຜູ້ສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງໃນເວລານັ້ນຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງສັນຍານ. ພຣະທຳດານເຢຣີບົດທີສາມ ກ່າວເຖິງເສັ້ນທາງດຽວກັນນັ້ນ, ແຕ່ກ່າວເຖິງບົດບາດຂອງເຂົ້ານ້ອຍຝ່າຍໂປຣເຕສແຕນ. ເບນຊັດຊາ ເປັນຕົວແທນຂອງ “ລັດ,” ແລະລາວໄດ້ເອີ້ນ “ເຈົ້ານາຍ” ຂອງລາວຈຳນວນໜຶ່ງພັນຄົນ.

ກະສັດເບນຊັດຊາໄດ້ຈັດງານລ້ຽງໃຫຍ່ແກ່ຂຸນນາງຂອງພະອົງຈຳນວນພັນຄົນ ແລະໄດ້ດຶມເຫຼືອຂະໜາດໜ້າພວກເຂົາທັງພັນຄົນ. ເມື່ອເບນຊັດຊາກຳລັງລົ້ມລອງເຫຼືອຂະໜາດ ພະອົງໄດ້ມີຄຳສັ່ງໃຫ້ນຳພາຊະນະທອງຄຳ ແລະເງິນ ທີ່ເບນຊາດເນັດຊາພຣະບິດາຂອງພະອົງໄດ້ເອົາອອກມາຈາກພຣະວິຫານທີ່ຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອໃຫ້ກະສັດ ບັນດາເຈົ້ານາຍຂອງພະອົງ ບັນດາມະເຫສີ ແລະບັນດານາງສະໜົມ ໄດ້ດຶມຈາກພາຊະນະເຫຼົ່ານັ້ນ. ແລ້ວພວກເຂົາໄດ້ນຳພາຊະນະທອງຄຳທີ່ໄດ້ເອົາອອກມາຈາກພຣະວິຫານ ຄືຈາກພຣະນິເວດຂອງພຣະເຈົ້າ ຊົງຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ; ແລະກະສັດ ບັນດາເຈົ້ານາຍຂອງພະອົງ ບັນດາມະເຫສີ ແລະບັນດານາງສະໜົມ ໄດ້ດຶມຈາກພາຊະນະເຫຼົ່ານັ້ນ. ພວກເຂົາດຶມເຫຼືອຂະໜາດ ແລະສັນລະເສີນພຣະຂອງທອງຄຳ ແລະຂອງເງິນ ຂອງທອງສຳລັດ ຂອງເຫຼັກ ຂອງໄມ້ ແລະຂອງຫີນ. ໃນຊົວໂມງດຽວກັນນັ້ນ ນົວມີຂອງມືມະນຸດໄດ້ປາກົດອອກມາ ແລະຂຽນຢູ່ກົງຂ້າມຄັນປະທັບ ລົງເທິງບຸນຂາວຂອງຝາພະລາຊະວັງຂອງກະສັດ; ແລະກະສັດກໍໄດ້ເຫັນສ່ວນຂອງມືນັ້ນທີ່ຂຽນ. ດານເຢຣີ 5:1–5.

ເລກ “ສິບ” ເປັນຕົວແທນຂອງມັງກອນ, ແລະ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ແລະ ໜຶ່ງພັນ ກໍເປັນພຽງການຂະຫຍາຍຂອງສັນຍະລັກດຽວກັນນັ້ນ. ໃນບົດທີສາມ, ໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວໄດ້ຜັກດັນກົດໝາຍອັນຫຼອກລວງ, ແລະ ໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວ ເປັນສັນຍະລັກຂອງພວກປະໂລຫິດ. ເມື່ອພິຈາລະນາ “line upon line,” ງານລ້ຽງຂອງເບນຊັດຊາ ກຳລັງສະແດງໃຫ້ເຫັນການພິພາກສາເຫນືອລັດຖະສາດທີ່ເສື່ອມຊາມ, ແລະ ການພິພາກສາເຫນືອສາສນະສາດທີ່ເສື່ອມຊາມ. ເບນຊັດຊາເມົາດ້ວຍເຫລົ້າແຫ່ງບາບໂລນ, ແລະ ຫລັງຈາກນັ້ນໄດ້ຕັດສິນໃຈທີ່ຈະຫລຸ່ມມືນພາຊະນະອັນສັກສິດຂອງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າໃນເຢຣູຊາເລັມ.

“ຜູ້ພະຍາກອນກ່າວວ່າ, ‘ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທຸດສະຫວັນອີກອົງໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ ມີອຳນາດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ; ແລະແຜ່ນດິນໂລກກໍໄດ້ສ້ອງແຈ້ງດ້ວຍລັດສະໝີຂອງທ່ານ. ແລະທ່ານໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍສຽງອັນດັງກ້ອງຢ່າງມັກກໍລັງວ່າ, ບາບໂລນໃຫຍ່ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ແລະໄດ້ກ້າຍເປັນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງພວກຜູ້ຮ້າຍ’ (ພຣະນິມິດ 18:1, 2). ນີ້ແມ່ນຂ່າວສານດຽວກັນກັບທີ່ໄດ້ຖືກປະກາດໂດຍທຸດສະຫວັນອົງທີສອງ. ບາບໂລນໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ‘ເພາະວ່ານາງໄດ້ເຮັດໃຫ້ບັນດາປະຊາຊາດທັງປວງດຶມເຫຼືອແຫ່ງຄວາມພິໄລດອັນເນື່ອງມາຈາກການຫຼົ້ມຊື່ຂອງນາງ’ (ພຣະນິມິດ 14:8). ເຫຼົ່ານັ້ນແມ່ນຫຍັງ?—ແມ່ນຄຳສອນອັນຜິດຂອງນາງ. ນາງໄດ້ມອບວັນຊະບາໂຕອັນປອມໃຫ້ແກ່ໂລກແທນວັນຊະບາໂຕຕາມພຣະບັນຍັດຂໍ້ທີສີ່,

ແລະໄດ້ກ່າວອີກຄວາມຕົວະທຸກການໄດ້ກ່າວແກ່ນາງເອວາເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນສວນເອເດນ—ຄືຄວາມເປັນອະມະຕະໂດຍທຳມະຊາດຂອງວິນຍານ. ຄວາມຜິດພາດອີກຫຼາຍປະການທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນນາງໄດ້ແຜ່ກະຈາຍອອກໄປຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ‘ສັງສອນບັນຍັດຂອງມະນຸດເປັນຫຼັກຄຳສອນ’ (ມັດທາຍ 15:9).” Selected Messages, book 2, 118.

ເຫຼົ່າແດງທົບບຸນຊັດຊາກຳລັງດື່ມຢູ່ນັ້ນ ແມ່ນວັນຊະບາໂຕອັນເປັນຮູບເຄົາລົບຂອງລະບົບສັນຕະປາບາ, ເພາະວ່າງານລ້ຽງນັ້ນເປັນຕົວແທນແຫ່ງ “ຊົວໂມງ” ຕາມຄຳພະຍາກອນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ພາຊະນະແຫ່ງສະຖານບໍລິສຸດທຸລາວນຳເຂົ້າມາໃນຫ້ອງງານລ້ຽງນັ້ນ ບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນຕົວແທນຂອງການກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພາຊະນະສັກສິດຍັງເປັນຕົວແທນຂອງປະຊາກອນຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍ, ເພາະສົງຕາມຕົວອັກສອນເປັນຕົວແທນຂອງສົງຜ່າຍວິນຍານ, ແລະມະນຸດກໍເປັນພາຊະນະ.

ແຕ່ຢ່າງໃດກໍຕາມ ຮາກຖານຂອງພຣະເຈົ້າຍັງຄົງໝັ້ນຄົງແນ່ນອນ ໂດຍມີຕາປະທັບນີ້ວ່າ, “ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຮູ້ຈັກຜູ້ທີ່ເປັນຂອງພຣະອົງ.” ແລະ, “ໃຫ້ທຸກຄົນຜູ້ທີ່ອ້າງພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດລະຫ່າງຈາກຄວາມອະທຳ.” ແຕ່ໃນເຮືອນໃຫຍ່ຫຼັງໜຶ່ງ ມີບໍ່ພຽງແຕ່ພາຊະນະທີ່ເຮັດດ້ວຍຄຳ ແລະເງິນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງມີທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ ແລະດິນອີກ; ບາງອັນເພື່ອເປັນກຽດ ແລະບາງອັນເພື່ອຄວາມບໍ່ເປັນກຽດ. ດັ່ງນັ້ນ ຖ້າຜູ້ໃດຊຳລະຕົນເອງໃຫ້ພົ້ນຈາກສົງເຫຼົ່ານີ້ ຜູ້ນັ້ນກໍຈະເປັນພາຊະນະສຳລັບກຽດ ທີ່ຖືກຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ແລະເໝາະສົມສຳລັບການໃຊ້ຂອງນາຍພ້ອມທັງຕຽມໄວ້ສຳລັບການດຶກຢາຢ່າງ. 2 ຕີມໂທ 2:19–21.

ທ່າມກາງການຫຍາມຫມົບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍການບັງຄັບໃຫ້ນະມັດສະການໃນວັນອາທິດ, ລາຍພຣະຫັດອັນລຸກໂຊນດ້ວຍໄຟໄດ້ປະກາດຄວາມເພີ່ນາດຂອງເບນຊັດຊາ.

ໃນໂມງດຽວກັນນັ້ນ ນົວມືຂອງມື້ມະນຸດໄດ້ປາກົດອອກມາ ແລະໄດ້ຂຽນຢູ່ກົງຂ້າມຄັນປະທັບ ເທິງບູນຂອງຜາພະລາຊະວັງຂອງກະສັດ; ແລະກະສັດໄດ້ຫັນສ່ວນຂອງມືທີ່ຂຽນນັ້ນ. ແລ້ວພຣະພັກຂອງກະສັດກໍໄດ້ປ່ຽນໄປ ແລະຄວາມຄຶດຂອງພະອົງໄດ້ລົບກວນພະອົງ ຈົນຂັກຂະດູກແອວຂອງພະອົງຄາຍອອກ ແລະພຣະຊານຂອງພະອົງກະທົບກັນ. ກະສັດໄດ້ຮ້ອງສຽງດັງໃຫ້ນຳເອົາພວກໂຫລາຈານ ພວກຄັນເດອານ ແລະພວກຜູ້ທຳນາຍເຂົ້າມາ. ແລະກະສັດໄດ້ຕັດຜ້າ ແລະກ່າວແກ່ພວກນັກບັນຍາແຫ່ງບາບີລນວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະອ່ານຂໍຂຽນນີ້ໄດ້ ແລະສະແດງຄຳຕົກຄວາມຂອງມັນໃຫ້ແກ່ເຮົາ ຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ນັ່ງຫມິ່ງສະໄດງເຂັ້ມ ແລະຈະມີສາຍໄສຄຳຢູ່ຮອບຄໍ ແລະຈະເປັນຜູ້ຄອງອຳນາດລຳດັບທີ່ສາມໃນອານາຈັກ. ດານເໂອນ 5:5–7.

ໃນທາງປະຫວັດສາດ ຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ເຂົ້າໃຈກັນວ່າກຳລັງຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າບົດາຂອງເບນຊັດຊາໄດ້ມອບບັນລັງທາງການເມືອງໃຫ້ແກ່ເບນຊັດຊາ ແລະດ້ວຍເຫດນີ້ ສົງສູງສຸດທົບບຸນຂອງລາວສາມາດຖວາຍເປັນການຕອບແທນສຳລັບການຕົກຄວາມໝາຍຂອງລາຍລັກອັກສອນນັ້ນ ຄືຕຳແໜ່ງຜູ້ປົກຄອງລຳດັບທີ່ສາມ. ກ່ອນທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດຈະມາເຖິງໃນສະຫະລັດ ຜູ້ນຳທາງການເມືອງຈະຢູ່ໃນຖານະທີ່ຂຶ້ນຕໍ່ຜູ້ນຳທາງສາສະໜາ ຜູ້ຊຶ້ງຈະກຳລັງດຳເນີນງານເພື່ອນຳເຂົ້າຮູບແບບການນະມັດສະການໃໝ່. ຮູບສັດເດຍລະສານເປັນຕົວແທນຂອງການຜະສານກັນລະຫວ່າງຄຣິດຕະຈັກແລະລັດ ໂດຍທີ່ຄຣິດຕະຈັກເປັນຜ່າຍຄວບຄຸມຄວາມສຳພັນນັ້ນ ແລະໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ ເບນຊັດຊາເປັນກະສັດຜ່າຍການເມືອງ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນສັນຍາລັກຂອງລັດ ແຕ່ລາວເປັນພຽງຜູ້ມີອຳນາດລຳດັບທີ່ສອງພາຍໃຕ້ສິດອຳນາດທາງສາສະໜາຂອງບົດາຂອງລາວ. ສົງດີທີ່ສຸດທຸລາວສາມາດຖວາຍແກ່ດານເໂອນໄດ້ ຄືການໃຫ້ເປັນຜູ້ປົກຄອງລຳດັບທີ່ສາມ.

“ເມື່ອຄຣິສຕະຈັກໃນຍຸກຕົ້ນໄດ້ເສື່ອມຊາມລົງໂດຍການຫັນໜ້າຈາກຄວາມງ່າຍດາຍແຫ່ງຂ່າວປະເສີດ ແລະຍອມຮັບພິທີກຳແລະຂະຫນານຂອງຄົນຕ່າງສາສະໜາ,

ນາງກໄດ້ສູນເສຍພຣະວິນຍານແລະລົດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ;
ແລະເພື່ອຈະຄວບຄຸມຈິດສຳນຶກຂອງປະຊາຊົນ, ນາງຈຶ່ງສະແຫວງຫາການໝູນຊ່ວຍຈາກອຳນາດຜ່າຍໂລກ.
ຜົນທີ່ເກີດຂຶ້ນຄື ລະບົບສັນຕະປາປາ, ຄຣິສຕະຈັກໜຶ່ງທີ່ຄວບຄຸມອຳນາດຂອງລັດ
ແລະນຳອຳນາດນັ້ນມາໃຊ້ເພື່ອສົ່ງເສີມຈຸດປະສົງຂອງນາງເອງ, ໂດຍສະເພາະເພື່ອການລົງໂທດ
“ຄວາມເຊື່ອນອກຮີດ.” ເພື່ອໃຫ້ສະຫະລັດອາເມຣິກາສາມາດສ້າງຮູບຂອງສັດຮ້າຍນັ້ນໄດ້,
ອຳນາດທາງສາສະໜາຈະຕ້ອງຄວບຄຸມລັດຖະບານຜ່ານຜ່ານເມືອງໃຫ້ໄດ້ຢ່າງນັ້ນ
ຈົນອຳນາດຂອງລັດຈະຖືກຄຣິສຕະຈັກນຳໄປໃຊ້ເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງນາງເອງດ້ວຍ....”

“ການບັງຄັບໃຫ້ຖືວິນຍານທີ່ໂດຍຜ່ານຄຣິດຈັກໂປຣແຕສແຕນ
ແມ່ນເປັນການບັງຄັບໃຫ້ນະມັດສະການອຳນາດສັນຕະປາປາ—ຄຣິດຮ້າຍ. ບັນດາຜູ້ທີ່,
ໂດຍເຂົ້າໃຈຮຽກຮ້ອງຂອງພຣະບັນຍັດຂັ້ນສູງ,
ເລືອກທີ່ຈະຖືຮັກສາວັນສະບາໂຕອັນບອມແທນວັນສະບາໂຕອັນແທ້
ດ້ວຍເຫດນັ້ນຈຶ່ງກຳລັງຖວາຍການຄາລະວະແກອຳນາດນັ້ນ
ຊຶ່ງໂດຍອຳນາດນັ້ນພຽງຢ່າງດຽວຈຶ່ງມີການບັນຊາເຊັ່ນນັ້ນ.
ແຕ່ໃນການກະທຳອັນເປັນການບັງຄັບໜ້າທີ່ທາງສາສະໜາໂດຍອຳນາດຜ່ານຜ່ານເມືອງນັ້ນ,
ຄຣິດຈັກທັງຫຼາຍເອງກໍຈະສ້າງຮູບຂອງສັດຮ້າຍຂຶ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ
ການບັງຄັບໃຫ້ຖືວິນຍານທີ່ໂດຍສະຫະລັດອາເມຣິກາ
ກໍຈະເປັນການບັງຄັບໃຫ້ນະມັດສະການສັດຮ້າຍແລະຮູບຂອງມັນ.” The Great Controversy, 443, 448,
449.

ໃນວິກິດການນັ້ນເອງ ລັກສະນະນີ້ສະຈັງຖືກເປີດເຜີຍ;
ແລະຂໍ້ຄວາມອັນລັກລັບທີ່ປາກົດຢູ່ເທິງຜ້ານັ້ນໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດວິກິດການໃນປະສົບການຂອງເບນຊັດຊາ
ແລະໄດ້ໝາຍເຖິງຈຸດອ່ວສານຂອງອານາຈັກຂອງລາວ,
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນສັນຍະລັກເຖິງຈຸດອ່ວສານຂອງອານາຈັກຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງໂລກ.
ເບນຊັດຊາໄດ້ຕ້ານໃນຄົນນັ້ນທັນທີ ອັນເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ເມື່ອສະຫະລັດອາເມຣິກາຖືກໂຄ່ນລົ້ມລົງໃນຖານະອານາຈັກທີ່ກົດໝາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ
ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ແຕ່ສະຫະລັດອາເມຣິກາກໍປ່ຽນສະພາບໃນທັນທີໄປເປັນກະສັດເອກຂອງບັນດາກະສັດສົບອົງ.
ກະສັດສົບອົງນັ້ນແມ່ນອານາຈັກທີ່ຈັດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ,
ແລະພວກເຂົາກໍແຕ່ງພ້ອມກັນໃນທັນທີທີ່ຈະມອບອານາຈັກທີ່ຈັດຂອງພວກເຂົາໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍ.

ເພາະວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃສໃນໃຈຂອງເຂົາໃຫ້ກະທຳຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ
ແລະໃຫ້ເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວກັນ ແລະມອບອານາຈັກຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍ
ຈົນກວ່າພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າຈະສຳເລັດ. ພຣະນິມິດ 17:17.

ຂະບວນການສຸດທ້າຍນັ້ນເກີດຂຶ້ນຢ່າງຮວດໄວ, ແລະການຜ່ານຈາກອານາຈັກທີ່ກົດໝາຍໄປສູ່ອານາຈັກທີ່ຈັດ,
ແລະຈາກນັ້ນໄປສູ່ອານາຈັກທີ່ແບດ ກໍເກີດຂຶ້ນຢ່າງຮວດໄວ,
ເພາະວ່າໃນເວລານັ້ນໂລກກຳລັງຢູ່ໃນວິກິດອັນໃຫຍ່ຫຼວງ.
ການຖືກໂຄ່ນລົ້ມຂອງສັດຮ້າຍແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກເຮັດໃຫ້ເບນຊັດຊາຮູ້ເກີດຄວາມຢ້ານກົວ,
ແລະໃນຖານະກະສັດເອກໃນບັນດາກະສັດສົບອົງ,
ທ່ານເປັນຕົວແທນແຫ່ງຄວາມຢ້ານກົວທີ່ກະສັດທັງປວງແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຈະປະສົບ
ເມື່ອສະຫະລັດອາເມຣິກາຖືກໂຄ່ນລົ້ມ. ໃນພຣະນິມິດບົດທີສິບເອັດ, “ຊົ່ວໂມງ” ທີ່ລາຍມະນີປາກົດຂຶ້ນເທິງຜ້ານັ້ນ
ແມ່ນ “ຊົ່ວໂມງ” ຂອງແຜ່ນດິນໃຫຍ່ອັນໃຫຍ່. ໃນຈຸດນັ້ນ ສັນຍາລັກສາມປະການຂອງອົດສະລາມຖືກກຳນົດໄວ້,
ແລະເປັນອົດສະລາມນັ້ນເອງທີ່ເຮັດໃຫ້ບັນດາກະສັດເກີດຄວາມຢ້ານກົວໃນວາລະສຸດທ້າຍ.

ເພາະວ່າ, ນີ້ແມ່ນ, ບັນດາກະສັດໄດ້ຊຸມນຸມກັນແລ້ວ, ພວກເຂົາໄດ້ຜ່ານໄປນຳກັນ. ພວກເຂົາໄດ້ຫັນແລ້ວ, ແລະດັ່ງນັ້ນພວກເຂົາກໍປະຫຼາດໃຈ; ພວກເຂົາໄດ້ຫວາດຫວັນ, ແລະຮັບໜ້າໄປ. ຄວາມຍື່ນໄດ້ເຂົ້າຄອບງຳພວກເຂົາທຶນ, ແລະຄວາມເຈັບປວດ ດັ່ງແມ່ຍິງທີ່ກຳລັງເຈັບທ້ອງຄອດລູກ. ພຣະອົງຊົງທຳລາຍເຮືອຂອງທາຊິດໄວ້ຍລົມຕາເວັນອອກ. ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຍິນ, ພວກເຮົາໄດ້ຫັນດັ່ງນັ້ນໃນນະຄອນຂອງພຣະຢາເວແຫ່ງພົນໂຍທາ, ໃນນະຄອນຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ: ພຣະເຈົ້າຈະຊົງສະຖາປະນານະຄອນນັ້ນໄວ້ເປັນນິດ. ເຊລາ. ສັນລະເສີນ 48:4–8.

ບັນດາເຈົ້ານາຍ ຫຼືກະສັດ ໄດ້ຊຸມນຸມກັນຢູ່ໃນງານລ້ຽງຂອງເບນຊັດຊາ ກຳລັງດຶມເຫລືອ້ອ້ງແຫ່ງບາບໂລນ ແລະຈັບຕ້ອງພ້ອມທັງເພີ່ມມອງພາຊະນະອັນສັກສິດແຫ່ງພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ ເມື່ອຄວາມຍື່ນກົວໄດ້ເຂົ້າຄອບງຳພວກເຂົາ ດັ່ງທີ່ຖືກສະແດງໂດຍຄວາມຍື່ນຂອງເບນຊັດຊາ ເມື່ອລາຍອັກສອນບາກດີຂຶ້ນເທິງຜາ.

ຄວາມຍື່ນຂອງເບນຊັດຊາໄດ້ເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄວາມຍື່ນທີ່ທະວີຂຶ້ນເປັນລຳດັບ ຊຶ່ງຖືກສະແດງໂດຍແມ່ຍິງຜູ້ໃນເວລາປວດທ້ອງຄອດ ແລະ “ຊົວໂມງ” ໃນພຣະນິມົດບົດທີ່ສືບເອັດ ນຳໄປສູ່ບົດທີ່ສືບສອງ ບ່ອນທີ່ທຶງສັນຍາລັກຖືກສະແດງເປັນແມ່ຍິງຜູ້ກຳລັງຈະໃຫ້ກຳເນີດ. ອາການປວດຄັ້ງທຳອິດແຫ່ງການຄອດນັ້ນ ແມ່ນລາຍອັກສອນທີ່ບາກດີເທິງຜາແຫ່ງຫຼ່ານລ້ຽງ. ຄວາມຍື່ນນັ້ນເກີດຈາກ “ລົມຕາເວັນອອກ” ແຫ່ງອິດສະລາມ ຜູ້“ທຳລາຍເຮືອທັງຫລາຍຂອງທາຊິດ.”

ໃນຫຼ່ານລ້ຽງຂອງເບນຊັດຊາ, “ເຈົ້ານາຍພັນຄົນ” ກຳລັງດຶມເຫລືອ້ອ້ງແຫ່ງບາບໂລນ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການບັງຄັບຮັກສາວັນອາທິດ. ໃນເວລານັ້ນ ວົງດົນຕີຂອງເບນຊັດຊາເລີ່ມບັນເລງ, ເມື່ອເບນຊັດຊາໃຫ້ນຳເອົາເຄື່ອງປະດັບແຫ່ງພະວິຫານເຂົ້າມາ. ຍິງໂສເພນີແຫ່ງເມືອງຕີເຣເລີ່ມຂັບຮ້ອງ, ແລະ ອິດສະຣາເອນຜູ້ຖອຍຫຼັງເລີ່ມຕົ້ນອ້ອມຮູບເຄົາລົບຄຳຂອງເບນຊັດຊາ. ແຕ່ງານລ້ຽງນັ້ນຖືກຂັດຂວາງໂດຍ “ລົມຕາເວັນອອກ,” ຊຶ່ງເປັນ “ວິບັດປະການທຶສາມ” ທີ່ມາຢ່າງວ່ອງໄວ, ແລະເປັນ “ແກທິເຈດ.” ເມື່ອອິສະລາມເຂົ້າມາຂັດຂວາງງານລ້ຽງ, “ບັນດາປະຊາຊາດກໍໂກດແຄ້ນ.” ພວກເຂົາໂກດແຄ້ນ, ເພາະວ່າເຮືອແຫ່ງທາຊິດ, ອັນເປັນສັນຍາລັກຂອງໂຄງສ້າງທາງເສດຖະກິດຂອງໂລກທັງໝົດ, ໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ຈົມລົງໃນທຳມະກາງທະເລໃນເວລານັ້ນ.

ທາຣຊິດເປັນພໍ່ຄ້າຂອງເຈົ້າ ເນື່ອງດ້ວຍຄວາມອຸດົມແຫ່ງຊັບສົມບັດທຸກຢ່າງ; ພວກເຂົາໄດ້ຄ້າຂາຍໃນຕະຫຼາດຂອງເຈົ້າດ້ວຍເງິນ, ເຫຼັກ, ດີບີກ, ແລະ ຕະກົວ. ຢາວານ, ທູບານ, ແລະ ເມເຊັກ, ພວກເຂົາເປັນພໍ່ຄ້າຂອງເຈົ້າ: ພວກເຂົາໄດ້ຄ້າຂາຍຊີວິດມະນຸດ ແລະ ພາຊະນະທອງສຳລັດໃນຕະຫຼາດຂອງເຈົ້າ. ຄົນແຫ່ງວົງຕະກູນໂຕກາມາ ໄດ້ຄ້າຂາຍໃນຕະຫຼາດຂອງເຈົ້າດ້ວຍມ້າ, ທະຫານມ້າ, ແລະ ລຳ. ຄົນເດດານເປັນພໍ່ຄ້າຂອງເຈົ້າ; ເກາະຫຼຍແຫ່ງເປັນສັນຄ້າຈາກມືຂອງເຈົ້າ: ພວກເຂົາໄດ້ນຳເຂົາງາຊ້າງ ແລະ ໄມ້ດຳມາໃຫ້ເຈົ້າເປັນຂອງກຳນັນ. ຊີເຣຍເປັນພໍ່ຄ້າຂອງເຈົ້າ ເນື່ອງດ້ວຍສິນຄ້າອັນຫຼວງຫຼາຍຈາກຝີມືຂອງເຈົ້າ: ພວກເຂົາໄດ້ຄ້າຂາຍໃນຕະຫຼາດຂອງເຈົ້າດ້ວຍມະລະກົດ, ຜ້າສົມວ່ງ, ຜ້າປັກລາຍ, ຜ້າປ່ານເນອີດ, ປາກາລັງ, ແລະ ໂມຣາ. ຢູດາ ແລະ ແຜ່ນດິນອິສະຣາເອນ, ພວກເຂົາເປັນພໍ່ຄ້າຂອງເຈົ້າ: ພວກເຂົາໄດ້ຄ້າຂາຍໃນຕະຫຼາດຂອງເຈົ້າດ້ວຍເຂົ້າສາວິແຫ່ງມິນິດ, ບັນນາກ, ນ້ຳເຜີ້, ນ້ຳມັນ, ແລະ ຢາຫອມ. ດາມາເຊັກເປັນພໍ່ຄ້າຂອງເຈົ້າ ເນື່ອງດ້ວຍສິນຄ້າຈາກຝີມືຂອງເຈົ້າອັນຫຼວງຫຼາຍ, ແລະ ເນື່ອງດ້ວຍຊັບສົມບັດທຸກຢ່າງອັນອຸດົມ; ດ້ວຍເຫຼືອ້ອ້ງແຫ່ງເຮລໂບນ ແລະ ຂົນແກະສີຂາວ. ດານດ້ວຍ, ແລະ ຢາວານຜູ້ໄປມາ, ໄດ້ຄ້າຂາຍໃນຕະຫຼາດຂອງເຈົ້າ: ເຫຼັກມັນວາວ, ກາສີຢາ, ແລະ ຄາລາມຸດ, ຢູ່ໃນຕະຫຼາດຂອງເຈົ້າ. ເດດານເປັນພໍ່ຄ້າຂອງເຈົ້າໃນເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມອັນປະເສີດສຳລັບລົດຮົບ. ອາຣາເບຍ ແລະ ເຈົ້ານາຍທັງຫຼາຍແຫ່ງເກດາ, ພວກເຂົາໄດ້ຄ້າຂາຍກັບເຈົ້າໃນລູກແກະ, ແກະໂຕຜູ້ ແລະ ແປ້: ໃນສົງເຫຼັນພວກເຂົາເປັນພໍ່ຄ້າຂອງເຈົ້າ. ບັນດາພໍ່ຄ້າແຫ່ງເຊບາ ແລະ ຣາອາມາ,

ພວກເຂົາເປັນພໍ່ຂອງເຈົ້າ: ພວກເຂົາໄດ້ຄ້າຂາຍໃນຕະຫຼາດຂອງເຈົ້າດ້ວຍເຄື່ອງເທດຊົນເລີດທຸກຢ່າງ, ແລະ ດ້ວຍອັນມະນີທຸກຊະນິດອັນປະເສີດ, ແລະ ຄຳ. ຮາຮານ, ຄານເນ, ແລະ ເອເດນ, ພໍ່ຄ້າແຫ່ງເຊບາ, ອັດຊູ ແລະ ຄິນມັດ, ເປັນພໍ່ຂອງເຈົ້າ. ຄົນເຫຼົ່ານີ້ເປັນພໍ່ຂອງເຈົ້າໃນສິນຄ້າທຸກຢ່າງ, ໃນເຄື່ອງນຸ່ງສີຟ້າ, ໃນຜ້າປັກລາຍ, ແລະ ໃນຫົບເຄື່ອງນຸ່ງອັນລ້ຳຄ່າ, ມັດດ້ວຍເຊອິກ, ແລະ ເຮັດດ້ວຍໄມສິນຊີດາ, ທຳມາກາງສິນຄ້າຂອງເຈົ້າ. ເຮືອທາຣຊິດໄດ້ຂັບຮ້ອງເຖິງເຈົ້າໃນຕະຫຼາດຂອງເຈົ້າ: ແລະ ເຈົ້າໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ບໍ່ລົບຼືມ, ແລະ ຮຸ່ງໂລດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຢູ່ທຳມາກາງທະເລທັງຫຼາຍ. ພິພາຍຂອງເຈົ້າໄດ້ນຳເຈົ້າເຂົ້າໄປໃນນ້ຳເລີກອັນໃຫຍ່: ລົມຕາເວັນອອກໄດ້ທຳລາຍເຈົ້າແຕກຫັກຢູ່ທຳມາກາງທະເລທັງຫຼາຍ. ຊັບສົມບັດຂອງເຈົ້າ, ຕະຫຼາດຂອງເຈົ້າ, ສິນຄ້າຂອງເຈົ້າ, ບັນດາກະລາສີຂອງເຈົ້າ, ແລະ ນາຍທ້າຍເຮືອຂອງເຈົ້າ, ຊ່າງອຸດຮອຍເຮືອຂອງເຈົ້າ, ແລະ ຜູ້ຄ້າຂາຍສິນຄ້າຂອງເຈົ້າ, ແລະ ບັນດານັກຮົບຂອງເຈົ້າທັງໝົດທີ່ຢູ່ໃນເຈົ້າ, ແລະ ໝູ່ຄະນະທັງໝົດຂອງເຈົ້າທີ່ຢູ່ທຳມາກາງເຈົ້າ, ຈະຕົກລົງໄປຢູ່ທຳມາກາງທະເລທັງຫຼາຍ ໃນວັນແຫ່ງຄວາມພິນາດຂອງເຈົ້າ. ເອເຊກຽນ 27:12–26.

“ເຮືອຂອງທາຊິດ” ເປັນສັນຍະລັກຂອງໂຄງສ້າງທາງເສດຖະກິດຂອງໂລກທັງສິ້ນ, ແລະ ມັນຖືກຈົມລົງກາງທະເລໂດຍ “ລົມຕາເວັນອອກ.” ເອເຊກຽນແຈ້ງແກ່ພວກເຮົາວ່າ ການນຶກກິດຂຶ້ນໃນ “ວັນແຫ່ງຄວາມພິນາດຂອງເຈົ້າ,” ແລະ ຫົວຂໍ້ຂອງເອເຊກຽນບົດທີຊາວເຈັດ ຄື ບົດຄຳຄຳຄວນເພື່ອເມືອງຕີໂຣ.

ພຣະຄຳຂອງພຣະຢາເວໄດ້ມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າອີກ ໂດຍກ່າວວ່າ, ບັດນີ້ເຈົ້າບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີຍ, ຈົ່ງຍົກຄຳຄຳຄວນຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ຮັດ; ແລະ ຈົ່ງກ່າວແກ່ໃຫ້ຮັດວ່າ, ໂອ ເຈົ້າຜູ້ຕັ້ງຢູ່ທິທາງເຂົ້າແຫ່ງທະເລ, ຜູ້ເປັນພໍ່ຂອງບັນດາຊົນຊາດສຳລັບເກາະຫຼາຍແຫ່ງ, ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕັດດັງນີ້ວ່າ; ໂອ ໃຫ້ຮັດເອີຍ, ເຈົ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, ຂ້ອຍມີຄວາມງາມອັນສົມບູນແບບ. ເອເຊກຽນ 27:1–3¹

ວັນແຫ່ງຄວາມພິນາດຂອງເມືອງ Tyrus ແມ່ນຫົວຂໍ້ຂອງບົດຄຳຄວນ. ວັນແຫ່ງຄວາມພິນາດຂອງເມືອງ Tyrus ແມ່ນກົດໝາຍວັນອາທິດ, ເພາະວ່າ Tyrus ເປັນສັນຍາລັກຂອງອຳນາດປາບາ, ຊຶ່ງການພິພາກສາຂອງມັນເລີ່ມຕົ້ນໃນ “ຊົ່ວໂມງ” ທີ່ສຽງທີ່ສຸດໃນ Revelation ບົດ 18 ເລີ່ມເອີ້ນຜູ້ຄົນໃຫ້ອອກຈາກ Babylon.

ແລະ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍິນສຽງອື່ນຈາກສະຫວັນກ່າວວ່າ, ປະຊາຊົນຂອງເຮົາເອີຍ, ຈົ່ງອອກມາຈາກນາງ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນບາບຂອງນາງ, ແລະ ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບພະຍາດລະບາດຂອງນາງ. ເພາະວ່າບາບຂອງນາງໄດ້ສົ່ງຂຶ້ນເຖິງສະຫວັນ, ແລະ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງລະນຶກເຖິງຄວາມອະທຳຂອງນາງ. ຈົ່ງຕອບແທນນາງຕາມທຶນາງໄດ້ຕອບແທນພວກເຈົ້າ, ແລະ ຈົ່ງເພີ່ມເປັນສອງເທົ່າແກ່ນາງຕາມການກະທຳຂອງນາງ: ໃນຖ້ວຍຊຶ້ງນາງໄດ້ຕຽມໄວ້ ຈົ່ງຕຽມໃຫ້ນາງເປັນສອງເທົ່າ. ນາງໄດ້ຍົກຍ້ອງຕົນເອງແລະ ດຳລົງຊີວິດຢ່າງຟຸ່ມເພື່ອຍພຽງໃດ, ກໍຈົ່ງໃຫ້ການທໍລະມານແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າແກ່ນາງພຽງນັ້ນ: ເພາະນາງກ່າວໃນໃຈຂອງນາງວ່າ, ຂ້ານັ້ງເປັນລາຊິນີ, ແລະ ບໍ່ແມ່ນແມ່ໝ້າຍ, ແລະ ຈະບໍ່ເຫັນຄວາມໂສກເສົ້າເລີຍ. ສະນັ້ນແລ້ວ ພະຍາດລະບາດຂອງນາງຈະມາເຖິງໃນມືດຽວ, ຄືຄວາມຕາຍ, ການໄວ້ທຸກ, ແລະ ຄວາມອຶດຫິວ; ແລະ ນາງຈະຖືກເຜົາຜານຈົນສົ້ນເຊີງດ້ວຍໄຟ: ເພາະວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ພິພາກສານາງນັ້ນຊົງລົດເດດ. ແລະ ບັນດາກະສັດແຫ່ງໂລກ, ຜູ້ໄດ້ກະທຳການຜິດປະເພນີແລະ ດຳລົງຊີວິດຢ່າງຟຸ່ມເພື່ອຍກັບນາງ, ຈະຮ້ອງໃຫ້ຄຳຄວນນາງ ແລະ ຄຳຄວນເຖິງນາງ, ເມື່ອພວກເຂົາເຫັນຄວັນແຫ່ງການເຜົາໄໝ້ຂອງນາງ, ພວກເຂົາຈະຍິນຢູ່ແຕ່ໄກເນື່ອງດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວຕໍ່ການທໍລະມານຂອງນາງ, ແລະ ກ່າວວ່າ, ອະນິດາ, ອະນິດາ ເມືອງບາບໂລນອັນໃຫຍ່ນັ້ນ, ເມືອງອັນມັກກຳລັງນັ້ນ! ເພາະການພິພາກສາຂອງເຈົ້າໄດ້ມາເຖິງໃນຊົ່ວໂມງດຽວ. ແລະ ບັນດາພໍ່ຄ້າແຫ່ງໂລກຈະຮ້ອງໃຫ້ແລະ ໄວ້ທຸກເພາະນາງ; ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດຊື້ສິນຄ້າຂອງພວກເຂົາອີກຕໍ່ໄປ. ພຣະນິມົດ 18:4–11.

ຄຳທີ່ຖືກໃຊ້ຫຼັກເທື່ອວ່າ “ຊົວໂມງ” ໃນພຣະທຳດານເດືອນ
ຍ່ອມເປັນຕົວແທນຂອງການພິພາກສາບາງປະເພດຢູ່ສະເໝີ.
ປະເພດຂອງການພິພາກສານັ້ນຖືກກຳນົດໂດຍບໍລິບົດຂອງຂໍ້ຄວາມຕອນທີມັນຖືກນຳໃຊ້. ໃນດານເດືອນບົດທີສີ່
ຄຳວ່າ “ຊົວໂມງ” ຖືກໃຊ້ເປັນຄັ້ງທຳອິດເພື່ອປະກາດການມາເຖິງຂອງການພິພາກສາ
ບໍ່ວ່າຈະເປັນການພິພາກສາສືບສວນທີ່ເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844
ຫຼືການພິພາກສາບັງຄັບໃຊ້ທີ່ເລີ່ມຕົ້ນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ. ໃນທັງສອງກໍລະນີການພິພາກສາສືບສວນ ຫຼື
ການພິພາກສາບັງຄັບໃຊ້ ລ້ວນແຕ່ເປັນໄປຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປ.
ການພິພາກສາບັງຄັບໃຊ້ຕໍ່ລະບົບສັນຕະປາປາເລີ່ມຕົ້ນທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ.
ນັ້ນເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງ “ຊົວໂມງ” ທີ່ການພິພາກສາບັງຄັບໃຊ້ຕໍ່ລະບົບສັນຕະປາປາໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ
“ຊົວໂມງ” ນັ້ນກໍຄື “ຊົວໂມງ” ຂອງແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່ໃນພຣະນິມົດບົດທີສິບເອັດ ເມື່ອພະຍານສອງຄົນ
ຊຶ່ງຖືກແທນໂດຍ Shadrach, Meshach ແລະ Abednego ຖືກໂຍນເຂົ້າໄປໃນແຕ່ຳໄພ
ເປັນທຸງສັນຍານທີ່ຖືກຊື້ນ ດັ່ງກອງທັບອັນເຂັ້ມແຂງຂອງເອເຊກຽນ. “ຊົວໂມງ”
ນັ້ນແມ່ນເວລາທີ່ລາຍພຣະຫັດປາກົດຂຶ້ນເທິງຝາຂອງ Belshazzar.

“ເຮືອຂອງທາຊິດ” ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນໂຄງສ້າງຂອງເສັ້ນທາງການສະໜອງດ້ານເສດຖະກິດຂອງໂລກ
ຈະຈົມລົງຢູ່ທ່າມກາງທະເລໃນເວລານັ້ນ,
ແລະເຫດການນັ້ນກໍເຮັດໃຫ້ພວກພໍ່ຄ້າແລະພວກກະສັດແຫ່ງໂລກເກີດຄວາມຢ້ານກົວ
ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໃນເບນຊັດຊາ.

ໃນພຣະນິມົດບົດທີ 11, “ຊົວໂມງ” ແມ່ນເວລາທີ່ “ວິບັດຄັ້ງທີສາມ” ຂອງອົດສະລາມມາຢ່າງໄວ, ແລະ
ແກ່ທົດຈັດດັ່ງຂຶ້ນ, ແລະ ບັນດາປະຊາຊາດກໍຖືກເຮັດໃຫ້ເກີດຮ້າຍ. ສັນຍະລັກທັງສາມນັ້ນລ້ວນຊີ້ໄປຫາອົດສະລາ
ມໃນຖານະເປັນເຄື່ອງມືແຫ່ງພຣະປະສົງທີ່ພຣະອົງຊົງໃຊ້ເພື່ອໃຫ້ການປະຫານເບນຊັດຊາ ສຳເລັດລົງໃນ
“ຊົວໂມງ” ນັ້ນເອງ.
ເບນຊັດຊາໄດ້ຖືກປະຫານໂດຍສັດຕູທີ່ແອບເຂົ້າມາໃນອານາຈັກຂອງລາວທາງປະຕູທີ່ຖືກປະໄວ້ເປັນຢ່າງປະມາດ,
ດັ່ງທີ່ກຳແພງຊາຍແດນລະຫວ່າງເມັກຊິໂກ ແລະ ສະຫະລັດ ໄດ້ຖືກປະໄວ້ເປັນຢ່າງປະມາດ, ໃນຂະນະທີ່ “ຊົວໂມງ”
ຂອງ “ແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່” ກຳລັງເຂົ້າໃກ້.

ການຮັກສາແຜບາດເຈັບທີ່ຖືກຕາຍຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາໄດ້ຖືກນຳສະແດງໄວ້ໃນຫົກຂໍ້ສຸດທ້າຍຂອງດານເດືອນ
ບົດ 11. ໃນຂໍ້ເຫຼົ່ານັ້ນ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນອຸປະສັກສາມປະການທີ່ຖືກເອົາຊະນະໃນຂະນະທີ່ແຜບາດເຈັບທີ່ຖືກຕາຍ
ຂອງອຳນາດສັນຕະປາປາກຳລັງຖືກຮັກສາ.

ກະສັດແຫ່ງທົດເໜືອຍ່ອມເອົາຊະນະອຸປະສັກສາມປະການຢູ່ສະເໝີໃນເສັ້ນທາງໄປສູ່ອຳນາດສູງສຸດຂອງຕົນ,
ແລະເປັນໄປຕາມລຳດັບສະເໝີຄື: ປະການທຳອິດ ສັດຕູຂອງມັນ, ປະການທີສອງ ພັນທະມົດຂອງມັນ,
ແລະໃນທີ່ສຸດ ເຫຍື້ອຂອງມັນ. ຜູ້ທີ່ຖືກເອົາຊະນະກ່ອນຄື ກະສັດແຫ່ງທົດໃຕ້,
ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງສະຫະພາບໂຊວຽດ, ສັດຕູຄົນສຸດທ້າຍຂອງໂຮມ, ຜູ້ທີ່ຖືກກວາດລ້າງໄປໃນປີ 1989.
ອຸປະສັກປະການທີສອງຄື ແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ, ຊຶ່ງເປັນພັນທະມົດຂອງໂຮມ
ຜູ້ທີ່ໄດ້ເອົາຊະນະສະຫະພາບໂຊວຽດເພື່ອໂຮມ, ຄື ສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ຊຶ່ງຖືກເອົາຊະນະໃນ “ຊົວໂມງ”
ທີ່ພວກເຮົາກຳລັງພິຈາລະນາຢູ່ໃນຂະນະນີ້. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ອຸປະສັກປະການທີສາມ, ທີ່ຖືກນຳສະແດງເປັນອີຢິບ,
ໝາຍເຖິງເວລາທີ່ອຳນາດສັນຕະປາປາເຂົ້າຄວບຄຸມເຫຍືອຂອງຕົນ, ຄື ສະຫະປະຊາຊາດ.

ໃນປີ 1989 ເມື່ອການເປີດຜະນຶກຂອງຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ,
ແລະຕໍ່ຈາກນັ້ນໄດ້ມີຄວາມຮູ້ເພີ່ມຂຶ້ນກ່ຽວກັບຂໍ້ພຣະຄຳເຫຼົ່ານັ້ນ, ກໍໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ວ່າ ໂຮມນອກສາສະໜາ,
ໂຮມສັນຕະປາປາ ແລະຕໍ່ມາຄືໂຮມສະໄໝໃໝ່
(ທີ່ຖືກແທນໄວ້ເປັນກະສັດແຫ່ງທົດເໜືອໃນຫົກຂໍ້ສຸດທ້າຍຂອງດານເດືອນບົດ 11), ແຕ່ລະອຳນາດຈຳເປັນຕ້ອງ
ເອົາຊະນະອຸປະສັກທາງພູມສາດສາມປະການກ່ອນທີ່ພວກມັນຈະຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນເປັນອານາຈັກ.

ສຳລັບໂຮມນອກສາສະໜາ, ອຸປະສັກສາມປະການນັ້ນຖືກແທນໄວ້ເປັນສາມທົດທາງ.

ແລະອອກມາຈາກໜຶ່ງໃນເຂົານັ້ນມີເຂົານ້ອຍອັນໜຶ່ງ, ຊຶ່ງໄດ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນຢ່າງຍິ່ງ ໄປທາງທິດໃຕ້
ແລະໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ ແລະໄປຍັງແຜ່ນດິນອັນຈະເລີນ. ດານເອີນ 8:9

ສຳລັບໂຮມຂອງພະສັນຕະປາປາ ພວກມັນແມ່ນເຂົາສາມອັນທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງຖືກຖອນອອກ.

ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພິຈາລະນາເຂົານັ້ນ, ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ,
ມີເຂົານ້ອຍອັນໜຶ່ງອອກຂຶ້ນມາທ່າມກາງເຂົາເຫຼົ່ານັ້ນ,
ຕ່ຳໜ້າມັນນັ້ນມີສາມເຂົາໃນບັນດາເຂົາເດີມຖືກຖອນອອກເສຍພ້ອມຮາກ; ແລະ ຈົ່ງເບິ່ງເຖິງ,
ໃນເຂົານັ້ນມີຕາເໝືອນຕາຂອງມະນຸດ, ແລະ ມີບາກໜຶ່ງເວົ້າຖອຍຄຳອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ດານເອີນ 7:8.

ສຳລັບໂຮມໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່ (ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ), ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນຫົກຂະໜາດທ້ອງຖານເອີນ
ບົດ 11, ອຸປະສັກສາມປະການນັ້ນຄືກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້, ແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ, ແລະ ອີຢິບ.

ເຊັ່ນດຽວກັບໂຮມນອກສາສະໜາ ແລະ ໂຮມສັນຕະປາປາ,

ອຸປະສັກທັງສາມນີ້ເປັນຕົວແທນຂອງອຸປະສັກທາງພູມສາດ. ໂຮມໃນຍຸກສະໄໝໃໝ່,
ທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນເປັນກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໃນຫົກຂະໜາດທ້ອງຖານເອີນ ບົດ 11, ຈຳເປັນຕ້ອງເອົາຊະນະ
“ກຳແພງ” ສາມດ້ານ, ແລະກັບກຳແພງດ້ານທຳອິດນັ້ນ ມີ “ກຳແພງ”

ທາງບົດຊະຍາທີ່ຖືກລົບລ້າງໃນເວລາດຽວກັນກັບທີ່ກຳແພງທີ່ເປັນຮູບທຳຖືກລົບອອກ. ໃນປີ 1989,
ເມື່ອກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໄດ້ໂຄ່ນລົ້ມສະຫະພາບໂຊວຽດ (ກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້), “ກຳແພງ” ທາງບົດຊະຍາຂອງ
“ມ່ານເຫຼັກ” ກໍຖືກລົບລ້າງໄປ, ໃນຂະນະທີ່ກຳແພງເປັນຖືກຮັຖອນ.

ໃນ “ຊົ່ວໂມງ” ແຫ່ງການພິພາກສາຂອງເບນຊັດຊາ, ເມື່ອຂໍ້ວາມລາຍລັກຢູ່ເທິງຟາ,
ແລະສັດຕູຂອງລາວກຳລັງແອບເຂົ້າມາຢ່າງລັບງຜ່ານປະຕູທີ່ບໍ່ມີການເຜົາຮັກສາ, “ກຳແພງ”
ທາງບົດຊະຍາແຫ່ງການແຍກລະຫວ່າງຄຣິດຈັກກັບລັດກໍຖືກຮັອອກ,
ໃນຂະນະທີ່ອິດສະລາມແຫ່ງວິວັດປະການທີສາມໄດ້ແອບເຂົ້າມາແລ້ວຢ່າງລັບງຜ່ານ “ກຳແພງ”
ທີ່ຖືກປະລະໄວ້ຢູ່ຊາຍແດນພາກໃຕ້ຂອງແຜ່ນດິນອັນຮຸ່ງໂລດ.

ເມື່ອ “ອີຢິບ”, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງສະຫະປະຊາຊາດ, ຖືກພິຊິດ ແລະ “ກຳແພງ”
ທາງບົດຊະຍາແຫ່ງອະທິປະໄຕແຫ່ງຊາດ ຖືກລົບຖອນອອກ,
ເມື່ອທຸກປະເທດຖືກບັງຄັບໃຫ້ຍອມຮັບລັດຖະບານໂລກດຽວທີ່ຖືກຊີ້ນຳໂດຍຍິງໂສເພນໄດ້ແຫ່ງເມືອງຕາໂຮ.
ໃນເວລານັ້ນ ຈະເກີດການພັງທະລາຍທາງການເງິນຂຶ້ນ ອັນຈະນຳມາຊຶ້ງກົດອັຍການເສີກ
ແລະວັດອຳນາດເດັດຂາດໃນວັນສຸດທ້າຍ. ບາງສິ່ງບາງຢ່າງອາດຈະເກີດຂຶ້ນແທ້ ຢູ່ໃນຖະໜົນທີ່ເອີ້ນວ່າ “Wall
Street”.

“ທຶນຊັບອັນເປັນເຄື່ອງມືນັ້ນເອງ
ຊຶ່ງໃນບັດນີ້ຖືກນຳໄປລົງທຶນໃນພຣະລາຊະກິດຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຕະຫຼາດ
ແລະຖືກກັກໄວ້ຢ່າງເຫັນແກ່ຕົວ ອີກບ່ອນຈະຖືກໂຍນຖິ້ມພ້ອມກັບຮູບເຄົາລົບທັງປວງໃຫ້ແກ່ຕຸ່່ນ
ແລະແກ່ເຈຍ. ດັ່ງນີ້ຈະເສຍຄ່າລົງໃນໄວງນີ້ຢ່າງກະທັນຫັນຫຼາຍ
ເມື່ອຄວາມເປັນຈິງແຫ່ງເຫດການນີ້ລົ້ນດອນເປີດເຜີຍແກ່ປະສາດສຳຜັດຂອງມະນຸດ.” Welfare
Ministry, 266.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການສຶກສາເລື່ອງເບນຊັດຊາຂອງພວກເຮົາໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

“ໃນວັນນີ້ ດັ່ງເຊັ່ນໃນສະໄໝຂອງເອລີຍາ
ເສັ້ນແຫ່ງການແບ່ງແຍກລະຫວ່າງປະຊາຊົນຜູ້ຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະບັນດາຜູ້ນະມັດສະການພຣະທຽມຈອມປອມ ໄດ້ຖືກຂີດໄວ້ຢ່າງແຈ້ງເຈນ.

‘ພວກເຈົ້າຈະລັງເລຢູ່ລະຫວ່າງສອງຄວາມຄຶດນິຍົມດົນບານໃດ?’ ເອລີຍາໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ;
‘ຖ້າພຣະເຢໂຮວາເປັນພຣະເຈົ້າ ຈົ່ງຕິດຕາມພຣະອົງ; ແຕ່ຖ້າພຣະບາອານ ກໍ່ຈົ່ງຕິດຕາມເຂົ້າໄປ.’ 1 Kings
18:21. ແລະຂ້າວສານສຳລັບວັນນີ້ຄື: ‘ບາບໂລນໃຫຍ່ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ, ໄດ້ລົ້ມລົງແລ້ວ....
ຈົ່ງອອກມາຈາກນາງ, ຊົນຊາດຂອງເຮົາເອີຍ, ເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນບາບຂອງນາງ
ແລະເພື່ອວ່າພວກເຈົ້າຈະບໍ່ໄດ້ຮັບໄພພິບັດຂອງນາງ. ເພາະບາບຂອງນາງໄດ້ກ້ອງຂຶ້ນໄປເຖິງສະຫວັນແລ້ວ,
ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງລະນຶກເຖິງຄວາມຊົ່ວຊ້າຂອງນາງແລ້ວ.’ Revelation 18:2, 4, 5.”

“ເວລານັ້ນຈະມາເຖິງໃນບໍ່ລຳ ເມື່ອການທົດສອບຈະມາເຖິງທຸກດ້ວງວິນຍານ.
ການຖືຮັກສາວັນຊະບາຕິປອມຈະຖືກຜັກດັນໃຫ້ພວກເຮົາປະຕິບັດ.
ການຕໍ່ສູ້ຈະເປັນລະຫວ່າງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຄຳບັນຊາຂອງມະນຸດ.
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຍອມຈຳນົນທຶນກ້າວຕໍ່ຂຶ້ນຂອງໂລກ ແລະ ປັບຕົວຕາມຂະບວນປະເພນີຂອງໂລກ
ໃນເວລານັ້ນກໍ່ຈະຍອມຈຳນົນຕໍ່ອຳນາດທຶນຄອງ ແທນທີ່ຈະຍອມໃຫ້ຕົນເອງຖືກເຢາະເຢຍ,
ຖືກຫຍາມໝືນ, ຖືກຊົ່ວຈະຈຳຄຸກ, ແລະ ຄວາມຕາຍ. ໃນເວລານັ້ນ ຄຳຈະຖືກແຍກອອກຈາກຂີ້ຕະກອນ.
ຄວາມເປັນພຣະທຳອັນແທ້ຈິງຈະຖືກຈຳແນກອອກຢ່າງແຈ້ງແຈ້ງຈາກພຽງແຕ່ພາບລັກ ແລະ
ເຄື່ອງປະດັບສຸກສະຫວ່າງຂອງມັນ.
ດາວຫຼາຍດ້ວງທີ່ພວກເຮົາເຄີຍຊົມຊື່ນເນື່ອງຈາກຄວາມສ່ອງປະກາຍຂອງມັນ
ໃນເວລານັ້ນຈະດັບລົງໃນຄວາມມືດ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ສ່ວມໃສ່ເຄື່ອງປະດັບຂອງພຣະວິຫານ
ແຕ່ບໍ່ໄດ້ນຸ່ງຫົ່ມດ້ວຍຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະຄຣິດ
ໃນເວລານັ້ນຈະປາກົດຢູ່ໃນຄວາມອັບອາຍແຫ່ງຄວາມເປື້ອຍເປົ່າຂອງຕົນເອງ.” Prophets and Kings,
187, 188.